

Tahta Kuruşu İle Konuşmalarım I

– SönmezKORKMAZ · 10 Aralık 2009

Kelâmın soluk benzine, henüz kan gelmediği günlerdi. Ya da Yeryüzüne insan kanı düşmediği günler. Kelimeler Buz Devrini yaşarken daha, çözülmemişti sözcüklerin sarnıçlarında anlam sarkıtları.

Söz - cük olmamışken, ben yâre yoğrulmamışken, Hak ruhuma " Elest-i bi Rabbiküm"ü sormamışken...
Sen İdris gibi terzi olup kefenimi dikmemişken, Davut gibi yüreğime seslenmemişken, Musa olup Tûr-i Sina da aşkı henüz görmemişken...
Yani Yakubun gözünden düşen damla, Züleyhanın koynunda inciye dönüşmemişken, adın düştü alınımın orta yerine.
Alın çizgimdin.

Kelimeler kifayetsiz kalır mı seni anlatmaya, Allah, kendini anlatmak için Kelamullahı göndermişken insanlığa...
Akılla değil, beni yürekle anla...
Gözümden değil, sevmeyi sözümünden anla.

"Dediler ki bizden evvel gelenler
Kulak aşık olurmuş gözden evvel"

Bir görünüp bir kaybolduğun günlerdi. Zamanın ve mekanın yalnız ikiye ayrıldığı günler, Acem kılıcı bakışlarının bir yanında kanadığım, diğerinde yaşadığım günler.
Gözlerinde yandığım.
Dudağında kandığım günler.
Zıt anlamlı bütün kelimelerin, eş anlamlıya döndüğü,
Kahrında lütfunun görüldüğü,
Hazan ile boranın meltemde süzüldüğü, gecelerin gündüze gömüldüğü,
Göz kapaklarımın uykuya değil, secdeye kapandığı günler...

Anlatma,
Anlaşılma, sırr-ı kadîm olası !..
Aşkı anlamak için,
Âşıklarla aşık atmaya lüzum yok diye fısıldadı yatağımda, sağ yanıma ısırın tahta kuruşu..
Benden başka duyan yok.

Ya kader ya kaza, kâh görünüp kâh kaybolduğun günler... Hayır diyor.
Yakaza gördüğün tüm silüetler...

Acaba ?..

Acaba !..

Acabanın dūřkünü azap eder her günü...

Gerçek olduğunu gördüğüm gündü. Ve gerçek olmadığımı anladığım gün.

İnsanlık abaküsüne takılan nazar boncuğuydun, saymayı unutturan.

Damarımda pıhtılaşan, tavşan kanı aşk demlediğim gündü. İçime attığım cümlelerin en büyüğüydü.

Anlatma,

Anlaşılma, sırr-ı kadîm olasın !..

Olmayayım sus! tahta kurusu...

Yeter ki anlatayım.

"Mesel kim dediler elbette haktır

Ki gözden ileri aşık kulaktır"

"Ölümüne aşık"lardan değilim, yaşamalıyım aşkı,

Yaşatmak,

Varetmek, gerçek bir sevdayı...Uğruna ölmekten daha erkekçe.

Sevdamı yollarına serdiğim gündü. Gözlerinin sıcağında patlayan mısırdı yüreğim. Ablak bakışların ablukası altında sevdiğimi sana nasıl söyleyeyim.

Size aşık bir arkadaş var. İşte o benim yüreğim.

Ve acil serviste titriyor tüm bedenim. Elemlilik bekleyişlerle sızlıyor sevgiliğim.

Anlatma,

Anlaşılma, sırr-ı kadîm olasın !..

Anlat da anlaşılma...

Sonra yak alfabeyi.

Kelâmın kızıl benzine, vur kaleminle hañçeri, kanasın kelimelerin en derinlik yerleri.

Bu günler kelâmın soluk benzine, kan gelmediği günler değil ki...